

Некрасов Микола Олексійович

Життя та творчість

Некрасов Микола

(1821-1877(8))

Російський поет XIX ст.

Перша поетична збірка М. Некрасова "Мрії і звуки" (1840) майже нікому з поціновувачів новинок літератури не дісталася. Тираж книги, де замість прізвища були дві букви "Н. Н.", викупив сам автор і ... знищив — не витримав шквалу критики.

Тільки через п'ять років Некрасов зважився прочитати найвідомішому літературну критику В. Белінському свій вірш "У дорозі", і той, зі сльозами радості на очах, визнав у ньому справжнього поета. Наступні збірки Некрасова викликали "захоплення загальне" і мали успіх, як колись поеми Пушкіна і твори Гоголя.

У поезіях автор висловлює протест проти самодержавства, змальовує реалістичну картину бідності, безправності простого люду, Некрасов виявляє інтерес до проблем "маленької" людини. Тема народу, Росії, музи, жінки є основною у творчості поета, починаючи від ранніх творів "У дорозі", "Трійка", "Буря" і до віршів та поем 50—70-х років: "Орина, мати солдатська", "Мороз, Червоний ніс", "Кому на Русі жити добре", "Російські жінки".

У Некрасова є вірші-посвяти: "Пам'яті Белінського", "Пам'яті Добролюбова", "Тургенєву", "На смерть Шевченка", — тут виразно звучить голос громадянина, патріота.

Яскравою стрічкою у творчості Некрасова проходить образ Волги — це ріка дитинства поета і ріка, яка символізує страждання життя народу.

Вірші Некрасова будили національну самосвідомість, сприяли вивільненню людини з пут рабства. Саме тому поет і його журнал переслідувалися царською владою. У літературі традицію революційного духу розвивали представники так званої "некрасовської школи": М. Добролюбов, В. Курочкін, М. Михайлов.